

läge, svåra omständigheter, o. s. v. *Hålla vid god m.*, laga, att någon finner sig tillfredsställd, oakadt han i verkligheten har skäl till motsatsen. *Hålla god m. med någon*, låtsa, att man icke märker dess planer, afsigter, förehafvanden, att man icke känner dess ställning, omständigheter o. s. v., för att derigenom lättare kunna motarbeta eller snärja, fånga, öfverrumpla honom. *Göra m-er, sätta m-er på sig*, i särskilt afsigt antaga vissa ansigtsuttryck. *Göra m-er åt någon*, genom dylika ansigtsuttryck söka ett oförmärkt gifva en något att förstå. *Göra söta m-er åt någon*, genom lockande och behagliga ansigtsuttryck söka att reta någon till kärlek. *Göra sura m-er*, gifva sitt ansigte uttryck af missnöje. *Göra m. af att ... låtsa, t. ex.: Fienden gör m. af att belägra fästningen.*

MINA, f. 1. (fr. *Mine*, af medelt. lat. *Minare*, föra) 1) Under jorden gräfd håla, hvori krut blifvit inlagdt, för att genom dess antändande spränga i luften hvad deruppom finnes. Jfr. *Fladdermina*. *Gräfsa minor*. *Låta m-n springa*. — 2) (fig.) Hemlig anläggning, lönnligt anslag. — 3) Grufva, bergverk.

MINARET, --ét, n. 3. Ett bredvid en moské, i form af en klockstapel, uppbygdt torn, från hvars höjd dygnets timmar angifvas och folket kallas till bön.

MINBRUNN, m'nbrunn, m. 2. (fortif.) Grop, som gräfvés i jorden, så bred, att en karl obehindradt kan arbeta deruti, vid anläggning af en mina.

MINDERHALTIG, a. 2. Se *Underhaltig*. — *Minderhaltighet*, f. 3.

MINDERÅRIG, a. 2. Som är i den ålder, då man ännu icke hunnit blifva konfirmerad. Brukas äfv. substantivt. *En m.*

MINDERÅRIGHET, f. 3. Egenskapen att vara minderårig, eller den ålder, då man det är.

MINDERÅRING, m. 2. Minderårig person.

MINDRE, a, oböjl. Komparativ af *Liten*. 1) Ej så stor som en annan, kortare, ringare, obetydligare. *M. till växten*. *Ett helt hufvud m. Du är m. än han*. *Det m. antalet*. *M. för-ljens, möda*. *Med m. besvär*. *Det beror på större eller m. skicklighet*, på graden af skicklighet. — 2) *Liten*, ringa, obetydlig. *Ett m. antal spekulanter hade infunnit sig*. — *Adv.* 1) Betecknar ringare antal, myckenhet, grad, o. s. v. *M. talrik, stor, rik, god än ... På m. än tre timmar*, på kortare tid än tre timmar. *M. akta lifvet än äran*. *M. än intet*. *Ingenting m.*, alls icke, t. ex.: *Hon är ingenting m. än vacker*. *Litet mer eller m. gör ingenting till saken*. *Hvarken mer eller m.*, på punkten, precis, fullkomligt, just så, i ordets egentligaste mening, t. ex.: *Klockan är sju, hvarken mer eller m. Han är en skurk, hvarken mer eller m. Desto m. Icke desto m.*, se *Desto*. — 2) Föga. *Ett m. brukligt ord*. — *Med m.*, konj. Så vida icke, om icke, utan att. *Jag gör det icke, med m. han ber mig derom*.

MINERA, v. a. 1. 1) Anlägga minor under. *M. en vall*. — 2) (fig.) Undergräfvä. — *Minerande*, n. 4. o. *Minering*, f. 2.

MINERAL, --ät, n. 3. pl. --ier. (franskt ord, af *Mine*, grufva) 1) Hvarje oorganisk kropp, sådan den finnes i naturen. — 2) Stenart.

MINERALBAD, --ålbåd, n. 3. Bad, hvartill mineralvatten begagnas.

MINERALBLÅTT, --ålblått, n. sing. Ett slags blå färg, bildad af koppar och kolsyra.

MINERALFÄRG, --ålfärrj, m. 3. Af mineralriket erhållen färg.

MINERALGRÖNT, --ålgrönt, n. sing. Ett slags grön färg, bildad af koppar och kolsyra.

MINERALIE-KABINETT, --rå----nätt, n. 3. o. 3. eller:

MINERALIE-SAMLING, f. 2. Samling af mineralier.

MINERALISK, a. 2. Som innehåller mineral. *M-a ämnen, beståndsdelar*.

MINERALKÄLLA, f. 1. Källa, hvars vatten innehåller mineral.

MINERALOG, ---lå'g, m. 3. En, som är kunnig i mineralogien.

MINERALOGI, ---låj', f. sing. Mineraliernas beskrifning.

MINERALOGISK, ---lå'jssk, a. 2. Som tillhör eller har afseende på mineralogien.

MINERALRIKET, n. sing. def. Den afdelning af naturkropparna, som innefattar mineralerna. Kallas äfv. Stenriket.

MINERALSYRA, f. 1. Syra, som innehålls i något mineral.

MINERALVATTEN, n. 3. Vatten, hvori ett eller flera mineraliska ämnen äro upplösta.

MINERVA, -nårrva, nom. prop. f. (rom. myt.) Vishetens, konstens och vetenskapens gudinna.

MINGROP, f. 2. Grop, som uppkommer efter en jordmassa, hvilken bortslungas, då en mina springer.

MINGRÄFVARE, m. 3. En, som gräver en mina, eller i allmänhet användes till att gräfvä minor.

MINIATUR, ---ty'r, m. 3. (fr. *Miniature*, af lat. *Minium*, mönja) 1) Se *Miniaturmålning*. — 2) Förminskad storlek. *Ett porträtt i m. Målning, bild, arbete i m.*

MINIATURMÄLARE, ---ürmä'--, m. 3. Mälare, som företrädesvis sysselsätter sig med miniaturmålning.

MINIATURMÅLNING, f. 2. 1) Ett slags målningssätt med vattenfärg, hvilket endast begagnas till helt små tafvor, hvarvid man väl betjenar sig af pensel, men icke för att göra streck, utan blott punkter. — 2) Målning, utförd på detta sätt.

MINIMUM, m'nimumm, n. sing. (lat.) Det minsta, det ringaste; minsta måttet eller graden.

MINISTER, -ni'st'r, m. 2. pl. — *istrar*. (lat. ord, som egentligen betyder: tjänare) 1) Hög embetsman, som står i spetsen för någon afdelning af regeringsärenderna. *M. för inrikes ärenderna* ell. *Inrikes m.* *M. för utrikes ärenderna* ell. *Utrikes m.* Se vidare *Krigs-, Sjö-, Finansminister, Premierminister*, m. fl. — 2) Sändebud af andra rangen ifrån ett lands regering till ett annat lands. *Svensk m. vid spanska hofvet*.

MINISTÈRE, --stär, m. 3. (fr.) 1) En ministers embete, förvaltning eller embetstid. — 2) Alla statsministrarne tillsammansantagne. — Skrifves äfv. *Ministär*. [—stär.]

MINISTERIEL, --steriäll, a. 2. 1) Som angår en ministère, af ministrar besörjes, o. s. v. *M-lla mål*, de regeringsärenden, som angå rikets förhållande till främmande makter. — 2) Som hyllar den varande ministèren, gillar dess styrelsesystem.

MINISTER-KONGRESS, -ni'sst'r-känngrä'ss, Kongress, hvori blott ministrar och sändebud ifrån flera hof deltaga, ej sjelfva furstarne.

MINISTER-RESIDENT, -ni'st'r--dä'nnt, m. 3. Sändebud af tredje rangen ifrån ett hof till en främmande regering.